

корностъ на по-голѣмитѣ си, както и на бащата и майката, къмъ братя и сестри съ думитѣ: бате, по-малъкъ бате, како, по-голѣма, по-малка. Това сж домашни титли, останали отъ паметивѣка за домашно взаимно почитание и уважение.

Т.-Пазарджикско. — Отговоръ нѣма.

Хасковско. — Селенитѣ се радватъ повече на синове, а по-малко на дѣщеритѣ.

Кога се роди момче бива радостъ и казватъ: „ooo! момче! браво,“ а кога момиче казватъ: „ехъ, момиче, да е живо де, и то трѣбва; свѣтътъ безъ женско не бива.“

Да поменемъ и нѣкои обичаи при рождение на дѣте:

Кога се роди дѣте, една жена му върже пѣпчето, тя се казва: *баба*, друга ще го закърми, тя се казва: *кърмачка* и *храначка*; когато тя кърми дѣтето, на главата ѝ турятъ едно сито, а въ ситото една чаша вино. Слѣдъ това въ сѣщия день ще повикатъ нѣколко жени, та ги гощаватъ; това се казва: *пита*. Слѣдъ день или два ще съберятъ по-много жени на гозба, това се казва: *молитва*.

Новороденото дѣте подаряватъ съ дребни парици, на майката принасятъ ястие (гозба).

На третий день отъ рождението, ще насолжтъ дѣтето като пастарма. Турцитѣ не солжтъ дѣцата си и за това тѣмъ казватъ: „не солена вѣра.“

Малкитѣ момичета се отличаватъ отъ голѣмитѣ по това, че малкитѣ ходжтъ по-простичко. А голѣмитѣ по-чистичко и прѣмѣненко, гизджтъ се, кога срѣщнатъ човѣкъ, гледатъ на долу, поздравляватъ съ „добръ день“ или „добра вечеръ.“ Братя и сестри неженени се отнасятъ братски, работжтъ сдружно, кога идватъ на хорó, сѣдѣнки и пр.; братята нагледватъ сестритѣ си и ги забранжтъ (защищаватъ) въ нужда.

Хисарско. — По-малкитѣ моми се казватъ подѣвки, както въ копривщенско.

Въпросъ 45-й. — *Какви сж правдинитѣ и обязанноститѣ на незаконнороденитѣ дѣца къмъ родителитѣ имъ? Кое име носжтъ, майчино или бащино; нѣматъ ли особни названия и какви? Кой е длъженъ да гледа такива дѣца?*